

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 3 april 1990 door de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot instelling van een Bijzonder Fonds voor maatschappelijk welzijn", heeft op 20 april 1990 het volgende advies gegeven :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het ontwerp strekt ertoe een Bijzonder Fonds voor maatschappelijk welzijn op te richten (hierna "het Fonds" te noemen) dat zal worden aangewend voor de algemene subsidiëring van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van het Vlaamse Gewest (artikel 2 van het ontwerp).

De op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap uit te trekken dotatie van het Fonds zal ieder jaar worden aangepast met een evolutiepercentage dat zal worden vastgesteld, deels op grond van de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen, deels op grond van de evolutie van het rentepeil (artikel 3).

De objectieve normen voor de jaarlijkse verdeling van het Fonds over de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zouden door de Vlaamse Executieve worden vastgesteld (artikel 4).

2. Zoals wordt uiteengezet in de memorie van toelichting heeft de Raad van State, in zijn advies over een ontwerp van decreet tot instelling van een Gemeentefonds (advies L. 19.738/8 van 20 maart 1990), opgeworpen dat het voorschrift van dat ontwerp van "Gewest"-decreet, luidens hetwelk jaarlijks een door de Vlaamse Executieve vast te stellen percentage van het Gemeentefonds wordt voorafgenomen voor de vorming van een Bijzonder Fonds voor maatschappelijk welzijn, neerkomt op "een onaanvaardbare vermenging van gewestelijke en gemeenschapsbevoegdheden".

Volgens het vermelde advies gaat een dergelijk voorschrift inderdaad de bevoegdheid inzake de financiering van de gemeenten te buiten welke de Gewesten ontlenen aan

.../...

artikel 6, § 1, VIII, 2E en 3E, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, aangezien het maatschappelijk welzijn een bij artikel 5, § 1, II, 2E, van diezelfde bijzondere wet aan de Gemeenschappen overgedragen aangelegenheid is - met uitzondering van twee aspecten die aan de Staat worden voorbehouden - "m.a.w. een aangelegenheid die in geen van haar aspecten tot de bevoegdheid van de Gewesten behoort" (1).

Om aan dat bezwaar tegemoet te komen wordt de oprichting van het Fonds thans geregeld in een afzonderlijk ontwerp van "Gemeenschaps"-decreet.

3. Luidens het reeds vermelde artikel 5, § 1, II, 2E, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn de Gemeenschappen bevoegd voor "het beleid inzake maatschappelijk welzijn met uitzondering van :

- a) de regelen tot inrichting van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- b) de vaststelling van het minimumbedrag, de toekenningsvoorwaarden en de financiering van het wettelijk gewaarborgd inkomen overeenkomstig de wetgeving tot instelling van het recht op het bestaansminimum".

Aan de haar aldus opgedragen bevoegdheid m.b.t. het beleid inzake maatschappelijk welzijn ontleent de Vlaamse Gemeenschap logischerwijze ook de bevoegdheid om ten laste van haar begroting een fonds op te richten ter financiering van

(1) Zie in dezelfde zin het advies van de afdeling wetgeving L. 19.175 van 21 juni 1989 over een voorontwerp van decreet van de Waalse Gewestexecutieve "fixant les règles de financement général des communes wallonnes" (Doc. Conseil régional wallon, 1988-1989, nE 105/1).

de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van het Nederlandse taalgebied.

De subsidiëring van de werking van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn kan immers bezwaarlijk worden geacht te behoren tot "de regelen tot inrichting" van die centra, welke institutionele regelen, krachtens littera a) van artikel 5, § 1, II, 2E, van de bijzondere wet, door de nationale overheid moeten worden vastgesteld. De loutere omstandigheid dat het Bijzonder Fonds voor maatschappelijk welzijn destijds werd opgericht door de "organieke" wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, volstaat niet om die opvatting te ontkrachten.

Dat de Gemeenschappen bevoegd zijn voor de algemene financiering van de activiteiten van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, kan overigens a contrario worden afgeleid uit het bepaalde in littera b) van het meergenoemde artikel 5, § 1, 2E, luidens hetwelk aan de nationale overheid - als uitzondering op de algemene bevoegdheid van de Gemeenschappen - alleen "de financiering van het wettelijk gewaarborgd inkomen" wordt voorbehouden.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.Artikel 2.

Het tweede lid van dit artikel, luidens hetwelk de dotatie van het Fonds "bij (lees : met) toepassing van artikel 1, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (wordt) gestijfd met financiële middelen die de Vlaamse Raad krachtens de bepalingen van deze bijzondere wet toekomen", heeft geen normatieve waarde en kan bijgevolg beter worden weggelaten.

Artikel 3.

Luidens het tweede lid van dit artikel is de dotatie voor het jaar 1991 gelijk aan deze voor het jaar 1990, aangepast met het in het vorige lid bedoelde evolutiepercentage.

Het verdient aanbeveling duidelijkheidshalve het bedrag van de dotatie voor het jaar 1990, dat de basis zal vormen voor de voor de volgende jaren vast te stellen dotaties, in het decreet zelf te bepalen.

+

Wat de redactie van artikel 3 betreft, blijkt voor het overige rekening te zijn gehouden met de opmerkingen die de Raad van State in zijn eerderevermeld advies L. 19.738/8 heeft gemaakt met betrekking tot het ontwerp-decreet tot instelling van een Gemeentefonds.

Artikel 4.

.../...

Dit artikel draagt aan de Executieve de bevoegdheid op om de objectieve normen vast te stellen voor de jaarlijkse verdeling van het Fonds onder de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van het Vlaamse Gewest.

De bedoelde verdelingscriteria vormen een dermate essentieel onderdeel van de ontworpen regeling, dat het vaststellen ervan in beginsel in het decreet zelf behoort te gebeuren. Alleszins kan de bevoegdheid daartoe niet zonder meer aan de Executieve worden opgedragen.

Een bevoegdheidsopdracht aan de Executieve zou slechts bestaanbaar kunnen worden geacht met de ter zake geldende beginselen, indien in het decreet op zijn minst zou worden aangegeven welke de onderscheiden elementen of criteria zijn waardoor de Executieve zich bij het vaststellen van de "normen" zal moeten laten leiden.

BL.

- 8 -

L. 19.802/8.

LV.

- 7 -

L. 19.802/8.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	P. VERMEULEN,	eerste voorzitter,
	J. BORRET,	staatsraden,
	W. DEROOVER,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	J. HERBOTS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. BAERT,
adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

P. VERMEULEN.

.../...